

gæringen skal imødekommes, når den fremkommer i så god tid, at emnet kan medtages i den i indkaldelsen til generalforsamlingen angivne dagsorden, jfr. § 73, stk. 1. I denne form stemmer lovbestemmelsen med gældende praksis.

Til § 72.

(AL 1930 § 55, stk. 3, udkast 1964 § 65, stk. 6, og bemærkningerne hertil s. 157).

Generalforsamlinger indkaldes af bestyrelsen. Har selskabet ingen bestyrelse eller undlader denne at indkalde generalforsamlingen i tilfælde, hvor dette skal ske, tillægger loven medlemmer af selskabsorganerne ret til at forlange generalforsamlingen indkaldt af overregistrator. Indholdet af bestemmelsen er i øvrigt i overensstemmelse med 1930-loven.

Til § 73.

(AL 1930 § 55 og § 56, stk. 1, udkast 1964 § 65 og bemærkningerne hertil s. 155-157).

Stk. 1. Forslaget indeholder en række nye bestemmelser om indkaldelse af generalforsamlinger:

Indkaldelsen må ikke foretages før tidligst fire uger forud for generalforsamlingen og skal ske senest otte dage før denne. Den sidste frist kan vedtægterne forlænge, f. eks. til to uger.

Udskydes en generalforsamling mere end fire uger, skal der finde fornyet indkaldelse sted.

Skal en vedtægtsændring ifølge vedtægterne vedtages på to generalforsamlinger, må den sidste ikke indkaldes, før den første er afholdt, og — hvad der er vigtigt — det skal i indkaldelsen angives, hvilken beslutning den første generalforsamling har truffet.

Stk. 2. Indkaldelsen skal ske i overensstemmelse med vedtægternes regler. Kan selskabets aktier lyde på ihændehaveren, skal indkaldelsen som hidtil ske offentligt. Det er endvidere foreskrevet som en ufravigelig regel, at alle i aktiebogen noterede aktionærer, der har fremsat begæring herom, skal have skriftlig indkaldelse.

Det i forhold til 1969-betænkningen ny 4. pkt. i stk. 2 skyldes, at det i § 177, stk. 2, er bestemt, at arbejdstagerne så vidt muligt skal vælge deres bestyrelsesmedlemmer umiddelbart inden selskabets ordinære generalforsamling. Arbejdstagerne må derfor bringes til kendskab om, hvornår generalforsamlingen afholdes, og den foreslåede bestemmelse tjener dette formål.

Stk. 3. Indkaldelsen vil sædvanligt angive dagsordenens punkter, men kan for den ordinære generalforsamlings vedkommende nøjes med at henviser til vedtægternes bestemmelse om, hvilke sager der skal afgøres på denne, jfr. herved § 74, 2. pkt. Ved

forslag til vedtægtsændring skal disses væsentlige indhold angives i indkaldelsen.

Bestemmelsen i stk. 4 om, hvad der skal fremlægges på selskabets kontor, er indholdsmæssigt overført fra 1930-loven. Endvidere er det nyt, at de nævnte dokumenter på begæring tilstilles enhver noteret aktionær. I forhold til 1969-betænkningen er bestemmelsen om fremlæggelse af koncernregnskabet i moderselskaber. Den er nødvendiggjort ved, at koncernregnskabet efter § 69, stk. 1, skal fremlægges på moderselskabets generalforsamling.

Til § 74.

(AL 1930 § 56, stk. 2, udkast 1964 § 66, stk. 2, og bemærkningerne hertil s. 157-58).

I overensstemmelse med hidtidig opfattelse bestemmes det, at der ikke kan træffes afgørelse i en sag, der ikke er sat på dagsordenen, uden samtykke fra alle aktionærer.

Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der stilles ændringsforslag til de på dagsordenen optagne emner.

Til § 75.

(Udkast 1964 § 69 og bemærkningerne hertil s. 159-160).

Bestemmelserne er i overensstemmelse med gældende selskabsretlig praksis.

Til § 76.

(Udkast 1964 § 67, stk. 2, og bemærkningerne hertil s. 153-54 og s. 158).

Bestyrelsens og direktionens pligt til på en aktionærs forespørgsel at meddele oplysning om forhold, der er af betydning for bedømmelsen af årsregnskabet og selskabets stilling i øvrigt eller for spørgsmål, hvorom beslutning skal tages på generalforsamlingen, er i et vist omfang allerede fastslået i domspraksis.

På dette grundlag har man — i overensstemmelse med nyere lovgivning i andre lande — forsøgt at fastlægge en legal afgrænsning af oplysningspligtens omfang. Selskabets ledelse må som *almindelig regel* være forpligtet til på generalforsamlingen at besvare stillede spørgsmål, såfremt disse vedrører forhold af den i § 76 omhandlede karakter. Aktionærernes interesse i besvarelsen af sådanne spørgsmål må dog vige for selskabets, såfremt de begærede oplysninger ikke kan gives uden væsentlig skade for selskabet, idet der er tale om forretningshemmeligheder eller lignende, som kunne blive udnyttet af konkurrenter. Reglen gælder derfor ikke, når oplysningen efter bestyrelsens skøn væsentligt kan skade selskabet.